మల్లాది వెంకట కృష్ణమూర్తి

– మ్యూజికాలజిస్ట్ రాజా

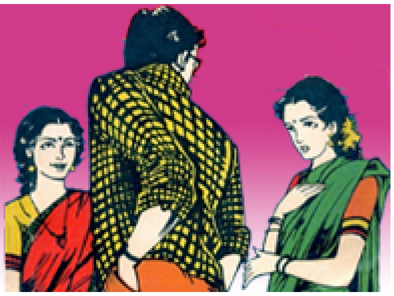

కొత్త మలుపు

'మల్లాది వెంకటకృష్ణమూర్తి' అన్న పేరు మీద 'రాజా' వ్రాస్తున్న ఈ నవల సాహితీ రంగంలోనే కొత్తమలుపు. పూర్వం గాంధీ, నెహ్రూ, గవాస్కర్, అక్కినేని పేర్లమీద పుస్తకాలు వచ్చాయి కానీ, ఒక రచయిత, అందులోనూ తెలుగు రచయితల మీద ప్రథమంగా రావటం సంతోషదాయకం. పెద్ద పెద్ద దేశ నాయకుల, ఆయా రంగాల్లో ప్రముఖులయిన వ్యక్తులు తాము ఆ స్థాయికి రావటానికి ఎంత కష్టపడ్డారో వివరించే పుస్తకాలు అవి. అలా కాకుండా అందరూ సరదాగా చదువుకోవటానికి వీలుగా కేవలం పేరుని మాత్రమే వాడుకుని, వ్యక్తిని సృష్టించి, కేరక్టర్ నడిపిన 'రాజా' అభినందనీయుడు.

యండమూరి వీరేంద్రనాథ్

(రచనాకాలం: 1987)

(గత సంచిక తరువాయి)

2

గుండెల్లో ఒక్కసారి "దఢక్" మంటూ ఏదో ఓ జర్కు ఇచ్చినట్టుగా అయింది మౌళవికకి. చూస్తున్నది నిజమా కాదా అనే సందిగ్ధంలో ఉందామె. ఒంట్లోని రక్తం మొత్తం అదే మీమాంసతో, జరుగుతున్నది నిర్ధారణ చేసుకునేందుకు శరవేగంతో పరుగెత్తి ముఖంలోకి కళ్ళలోకి వచ్చినట్టుగా ముఖం ఎర్రగా మారింది. కళ్ళలో ఎర్రటి జీరలు బలంగా కనిపించాయి.

"నిజం?" అందామె.

సంతోషం. ఉద్వేగం ఒకేసారి గొంతులోంచి బైటికి రావడం వల్ల ఆమె కంఠం జీరపోయింది.

"నిజమేనండీ.. నేనే మల్లాదిని" అన్నాడతను. జేబులోంచి ఓ కాగితాన్ని తీసి ఇచ్చాడామెకు. అది ఉదయాన్నే ఆదివిష్ణుకి మౌళవిక రాసి ఇచ్చిన అడ్రసు కాగితం. తనని తాను నిగ్రహించుకోవడానికి విశ్వప్రయత్నం చేస్తోందామె.

"కూర్చోండి సార్... కూర్చోండి" అంది. అతడు కూర్చోగానే ఆమె కూడా కూర్చోబోయింది. బాగా టెన్షన్‌లో ఉందేమో ఇంచుమించుగా కూలబడిపోయినట్టే 'దబ్' మంటూ కూర్చుందామె.

ఆమె వైపు ఎంతో ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నాడతను.

"నేనెంతో అదృష్టవంతురాల్ని మల్లాదిగారూ" అంది మౌళవిక రెండు చేతులూ జోడిస్తూ.

ఆమె కళ్ళలోకి సూటిగా చూశాడు మల్లాది. చక్రాల్లాంటి ఆమె కళ్ళల్లో, ఏకాగ్రత కోసం కొందరు సాధకులు తెల్లటి గోడమీద పెట్టుకునే నల్లటి పెద్ద చుక్కలాగా, తెల్లటి సూర్యుడు ఉదయించినట్లు గుండ్రటి కనుపాప, దాన్ని అటూ ఇటూ లాగుతున్నట్లు

దారాల్లాంటి ఎర్రటి జీరలు. ఆ ఎర్రటి జీరల్ని ప్రక్షాళన చేసి తిరిగి ఆ కళ్ళని స్వచ్ఛంగా చేయడానికా అన్నట్టు సన్నగా అలుముకుంటున్న కన్నీటి పొర. చూస్తూండగానే అవి బొట్లుగా మారి టప్ మంటూ ఆమె చేతిమీద పడ్డాయి.

"అరె అదేంటండీ?" అడిగాడతను. తల అడ్డంగా తాటించిందామె 'ఏం లేదన్నట్టు'. చూపుడు వేలితో ఎడమ కంటిని బొటనవేలితో కుడికంటిని ఏకకాలంలో రాపాడిస్తూ కన్నీటిని తుడిచేసింది.

"మామూలుగా సినిమాల్లోనూ, సీరియల్స్‌లోనూ మీ రచయితలు రాసే రొటీన్ డైలాగే. ఇవి కన్నీళ్ళు కావు ఆనంద భాష్పాలు" అని అందామె చిన్న నవ్వు అంటే నిజంగా 'చిరు' నవ్వు తొంగి చూస్తూ ఉండగా.

"పోనీ అది రొటీన్ డైలాగ్ అని అనుకుంటే ఇవి కన్నీళ్ళు కావు. జల పుష్పాలు అని మార్చుకుంటే వెరైటీగా ఉంటుందా?"

ఆమె పెదవుల మీది చిరునవ్వు మందహాసంగా మారి తెల్లటి దొంతి పన్ను తళుక్కుమంది.

"జల పుష్పాలు అంటే ఇంకో మీనింగ్ కూడా ఉంది కదా మల్లాదిగారూ" అందామె.

"అవును చేపల్ని జలపుష్పాలు అని అంటారు. కళ్ళని చేపలతో పోలుస్తారు కాబట్టి కన్నీటిని జలపుష్పాలు అని అనకూడదంటారా?"

"మీకు చెప్పేటంత దాన్నంటారా?" అని అందామె సోఫాలో చేరబడి కళ్ళుమూసుకుని.

టిక్కెట్ దొరుకుతుందో దొరకదోనన్న గాభరాతో ఉన్నవాడికి అకస్మాత్తుగా ఆఖరు నిమిషంలో రిజర్వేషన్ దొరకగానే సీట్లో కూర్చున్న తర్వాత వచ్చే సంతృప్తితో కూడిన నిస్త్రాణ వంటి అనుభవం అప్పుడామెని ఆవహించుకుని ఉంది.

"అదేమిటలా అయిపోయారు?" అని అడిగాడు మల్లాది.

"అదే సార్. మిమ్మల్ని ఎప్పటికయినా చూస్తానని తెలుసు. ఎలాగయినా సరే చూసి తీరుతాననీ తెలుసు. కానీ ఈ అనెక్స్‌పెక్టెడ్ ప్లెజెంట్ సర్‌ప్రైజ్ ఒక్కసారిగా తట్టుకోలేక" అంటూ ఆగింది మౌళవిక. ఆమె వంకే చూస్తున్నాడు మల్లాది.

"అయామ్ సారీ సర్! ఇదేంటి నాతో బాగా పరిచయం ఉన్నట్టుగా ప్రవర్తిస్తున్నది ఇదా? అనే భావం మీకు కలిగించినట్టయితే కైండ్ లీ ఎక్స్‌క్యూజ్‌మీ. మిమ్మల్ని నేను ఎప్పటికయినా కలిస్తే మాట్లాడదాం అని అనుకున్నవి కొన్ని వందలు వేలు లక్షలు ఉన్నాయండి, నేను మిమ్మల్ని కొంచెం బోర్ కొట్టచ్చా?"

"చూడండి మౌళవికగారూ ఎంతో ఆప్యాయతతో ఒక రచయితని అభిమానించే వారి హృదయ స్పందనని అంత తేలికగా, తక్కువగా అంచనా కట్టేవాడిని కాదు నేను. నా రచనల ద్వార నాతో పరిచయం స్పిరిచ్యుయల్‌గా ఎప్పుడో పెంచుకున్నారు మీరు. ప్లీజ్ గో హెడ్ రియల్లీ ఐ లైక్ యువర్ ఎడ్మిరేషన్" అని అన్నాడు మల్లాది.

"మీరేం అనుకోకపోతే ఇవాళ రాత్రి యిక్కడే భోంచేస్తారా?" అంది మౌళవిక.

ఇప్పుడామె పూర్తిగా నార్మల్ కండిషలోకి వచ్చేసింది.

"ఆ!" అన్నాడతను ఊహించని ఆ ప్రశ్నకి.

"ఏం లేదూ వంట పూర్తయి భోజనం చేసేలోగా నాకు కలిసొచ్చే ఆ టైములో మిమ్మల్ని అడగాలంటున్న ఆ వంద వేలు లక్షప్రశ్నల్లో కనీసం నాలుగయిదైనా అడుగుదామని."

ఆమె కళ్ళల్లోకి మళ్ళీ చూశాడు మల్లాది. వాటిలో చెక్కు చెదరని పవిత్రమయిన ఆరాధనాభావం. బాపూ 'సీతా కళ్యాణం'లో చిన్న సీత ఓ పెద్ద హాలులో తిరుగుతూ సంభ్రమాశ్చర్యాలతో చూసిన ఆ చిన్నారి కళ్ళలో కనిపించిన అలౌకిక, అద్వైత దృక్కులకి అనిర్వచనీయమయిన భాష్యం చెప్పే చూపులవి.

"ఒక మాట చెప్పనా? మీకు కష్టం కలిగించినా సరే" అన్నాడతను.

"చెప్పండి. మీరసలు నాకే కష్టమూ కలిగించలేరు. ఎందుకంటే నా యిష్టమంతా మీ ఇష్టాలకు అనుగుణంగా మార్చుకున్నాను కాబట్టి" మౌళవిక అంది.

"అంటే..?"

"మీ కథలో హీరోయిన్స్ యాంకీ కూడిల్ ఐస్ క్రీమ్ తింటూ వుంటారు కదా? నిజంగా కొన్నేళ్ళ క్రితం వరకూ నాకు ఐస్ క్రీం అంటే అంత యిష్టం వుండేది కాదు. మీ కథల్లో ఆ ముక్క చదివిన దగ్గరనుంచే ఆ ఐస్‌క్రీమ్ మీద ఇష్టాన్ని పెంచుకున్నాను. ఇప్పుడు ఎముకలు కొరికే చలిలోనయినా సరే హ్యాపీగా తినగలను ఐస్‌క్రీమ్‌ని. సో అలాంటి అనుమానాలేమీ పెట్టుకోకండి. చెప్పండి" అంది మౌళవిక.

సన్నగా నవ్వాడతను. "అబ్బెబ్బే అంత కష్టపెట్టేది కాదనుకోండి. నిజంగా నాకిప్పుడు భోజనం చెయ్యాలని లేదు. మరోసారి ఎప్పుడైనా. బట్ ఇది మీరేదో ప్రశ్నలు అడిగేసి విసిగించేస్తారన్న ఫీలింగుతో తప్పించుకోవటం లాంటిది కాదు ప్రామిస్."

"నిజంగా చెప్పాలంటే నాకూ ఆకలిగా లేదు. మిమ్మల్ని చూసిన ఆనందంతోనే సగం కడుపు నిండిపోయిందనుకుంటా. పోనీ టిఫెను కొద్దిగా ఏదైనా" అంది మౌళవిక. మూసిన ఎడం కన్ను దగ్గర ఎడంచేతి చూపుడు వేలిగోరుతో బొటనవేలి గోరు కలిపి టిక్ మనిపిస్తూ 'పిసరంతే సుమా' అనే అర్థం వచ్చేట్టు.

ఆ చిలిపి భంగిమతో మౌళవికను చూస్తే తట్టుకోవటం కష్టం ఎవరికైనా సరే.

"మీ యిష్టం" అన్నాడతను.

"థాంక్యూ.! యాదగిరీ" అంటూ .కేకేసిందామె.

"ఈలోగా ఇంకోమాట చెప్పనా. బహుశా మీకది సంతోషం కలిగించేదే" అన్నాడు మల్లాది.

"చెప్పండి" అంది మౌళవిక ఉత్సాహంగా ముందుకు జరిగి.

"ఈ ఏరియాలో నాకో రూం చూపించగలరా? విత్ ఎటాచ్డ్ బాత్"

"మీకెందుకూ?"

"నాకు రాసుకోవడానికి ప్రయివేట్‌గా ఉండే రూమ్ ఒకటి కావాలి. అదే గనక చూపించగలిగితే నేనెప్పుడూ మీ ఇంటికి దగ్గరలోనే ఉంటాను. ఒక విధంగా చెప్పాలంటే అసలు ఆ రూమ్‌లోనే పూర్తిగా మకాం పెట్టేస్తానన్నమాట.

ఇంక మీ ఇష్టం వచ్చినంతసేపు నన్ను బోరు కొట్టియ్యొచ్చు అఫ్ కోర్స్. అది మీరు వాడిన మాటే... మరోలా అనుకోరనుకుంటా" అన్నాడు మల్లాది.

"మీరెప్పుడూ ఇక్కడే వుండిపోతే మరి మీ ఇంట్లో వాళ్ళు ఘొల్లుమనరూ?"

"నాకా ప్రాబ్లమ్స్ లేవు లక్కీగా" అంటూ ఆగి "ఇక్కడే అంటున్నారు అంటే రూమ్ ఏదైనా రెడీగా వుందా?" అని అడిగాడు మల్లాది.

మౌళవకి అప్పటికే ఆలోచనల్లో పడిపోయింది. ఆ ప్రాబ్లమ్స్ అంటే చిన్న అలజడిలాంటి వణుకేదో దడలా ఓ క్షణంపాటు ఆమె గుండెల్లో.

"ఏంటమ్మా...?"

తుళ్ళిపడి పక్కనే చూసిందామె యాదగిరిని.

"వడ్డించమంటారా?" అని అడుగుతున్నాడు.

"భోజనం వద్దుగానీ అర్జంటుగా టిఫినేదైనా మా ఇద్దరికీ చెయ్యి. చెప్పండి సార్. ఏం చేయించమంటారు?" మౌళవిక తమాయించుకుని.

"భలేవారే ఇదేమన్నా హోటలా మనిష్టం వచ్చింది ఆర్డరు చెయ్యడానికి? ఇళ్ళలో వండేవాళ్ళదే పై చెయ్యి. కాబట్టి ఛాయిస్ మీ యాదగిరికే వదిలెయ్యండి" అన్నాడు మల్లాది.

"అలా అయితే దోసెలే చేసేస్తానమ్మా. పిండి కూడా కలిపి రెడీగా ఉంది" అంటూ లోపలికి పరిగెత్తాడు యాదగిరి.

"అసలు దోసెలకు ఆ పేరు ఎలా వచ్చిందో తెలుసాండి మీకు?"

"ఊహు" తల అడ్డంగా ఊపిందామె.

"ఈ దోసె అనే పదాన్ని ముస్లిమ్స్ కనిపెట్టారటండి. మనం అట్లు వేసుకోవడం అదీ చూసి వాళ్ళు కూడా అలా అట్లు చేసుకోవాలని సరదాపడ్డారట. పిండి కలిపి పెనం మీద పోస్తే "ఉస్.." అంటూ సౌండ్ వచ్చిందంట. "ఏక్ ఉస్" అన్నారట. బాగా కాలాక రెండో పక్క తిప్పి మళ్ళీ పెనం మీద వేశాక మళ్ళీ "ఉస్" అనే సౌండ్ వచ్చిందట. "దో ఉస్" అని అనుకున్నారట. సరే చెయ్యడం వచ్చేసింది కదా దానికి పేరేం పెడదాం అని అనుకుంటుంటే "ఎలాగూ సౌండ్ రెండుసార్లు 'ఉస్' అంటూ వస్తోంది గదో 'దో ఉస్' అని పిలుద్దాం అని అనుకున్నారట. ఆ 'దో ఉస్' అనే పేరె దోస్...దోస్ అంటూ దోసెగా స్థిరపడిపోయిందట" అని ముగించి మౌళవిక వంక చూశాడతను.

రెప్పయినా వెయ్యకుండా అతనివంకే చూస్తోందామె. "ఏవండీ బాలేదా ఈ ఎక్స్‌ప్లనేషన్?" అని అడిగాడు.

"మల్లాదిగారూ నిజం చెపుతున్నాను. మిమ్మల్ని ఎప్పట్నుంచో అడుగుదామనుకుంటున్న ప్రశ్నల్లో ఇదొకటి ఇలా ప్రతిదాన్ని డీప్‌గా చూసి దానికో రిసెర్చి టైపు ఎక్స్ ప్లనేషన్స్ మీరు రాస్తుంటారే - ఎలా వస్తాయండి ఇన్ని మీకు?" అంది మౌళవిక.

"ఎలా అంటే దానికి నా ప్రొఫెషనల్ సీక్రెట్స్ అన్నీ చెప్పేయాలి. బట్ వన్ థింగ్. ఏదైనా ఒక సబ్జెక్టు అనుకున్నప్పుడు దానికి సంబంధించిన మేటర్ పూర్తిగా సంపాదించడానికి, అందులో జనాకర్షణ కోసం పెట్టే తమాషాల్ని పోగు చేయడానికి, ఒక్కొక్క ప్లాటుకి ఒక సంవత్సరానికి పైగా వెచ్చించటం జరుగుతుందండీ" అంటూ సగ్మ చెబుతుండగానే అందుకుంది మౌళవిక.

"ఇప్పుడు నాకు చెప్పిన ఈ దోసె వృత్తాంతం ఎందులోనూ రాయలేదు కదూ?" అంటూ.

"అబ్బే! ఇది ఇప్పటికిప్పుడు మీ కోసం అల్లుకుంది. మిమ్మల్ని మూడ్‌లోకి తీసుకురావటం కోసం."

"నిజం! ఎందుకూ" అడిగిందామె.

"ఎందుకేమిటి? ఇందాక రూమ్ గురించి అడుగుతుంటే ఏదో లోకాల్లోకి వెళ్ళిపోయారు మీరు" అని మల్లాది అంటుంటే సిగ్గుతో తలదించేసుకుంది మౌళవిక.

ఓ క్షణం తర్వాత తల ఎత్తి 'పదండి' అందామె.

"ఎక్కడికి?"

"రూమ్ చూపిస్తాను పదండి" అంటూ దారి తీసింది. ఆమె వెనుకే నడిచాడతను.

అదే కాంపౌండ్‌లో వేరేగా గెస్టు హౌస్‌లా ఉందది. తలుపు తెరిచి లైటు వేసిందామె ఒక రూమ్, కిచెన్ బాత్రూమ్, రెండు మంచాలు, నాలుగైదు కుర్చీలు.

"బావుందా?"

"బ్రహ్మాండం ఇది మీదేనా? నాకివ్వగలరా?" అని ప్రశ్నల వర్షం కురిపించాడు.

"ఇది మా అన్నయ్య కట్టించుకున్నది. ఫారిన్ నుంచి తనెప్పుడు వచ్చినా ఇందులోనే ఉంటాడు. శుభ్రం చెయ్యడానికి తప్ప తన పర్మిషన్ లేకుండా ఎవ్వరం ఈ కాటేజ్‌ని ఓపెన్ చెయ్యం" అని చెప్పుతూనే ఉంది.

"అయామ్ సారీ. అనవసరంగా ఆశపడ్డాను" అని అన్నాడు మల్లాది.

"లేదు సార్. ఇది మీదే మా అన్నయ్యని ఒప్పించే పూచీ నాది. పైగా తను లాస్టుమంతే వెళ్ళాడు. మరో రెండు సంవత్సరాల వరకూ రాడు" అంది మౌళవిక.

"రిస్కేమైనా తీసుకుంటున్నారేమో!?"

"నో ప్రాబ్లెమ్ - మీ గురించి ఈ మాత్రం చెయ్యకపోతే నేను శుద్ధ వేస్టు కింద లెక్కండి పైగా మీకిస్తున్నానని చెప్తే మా డాడీ ఎంతో సంతోషిస్తారు కూడా ఎప్పుడొచ్చి దిగుతారు మీరు"

ఆమె కంఠంలో ధ్వనించిన ధృఢత్వం ఆమె విల్ పవర్‌ని అద్దం పట్టినంత స్పష్టంగా ఉంది.

"ఏ క్షణానైనా రెడీ.. మరి అద్దె..?"

"అవన్నీ తర్వాత మాట్లాడుకుందాం. మీరు ఆ దో ఉస్‌కు తినేసి వెళ్ళి మీ సరంజామాతో ఇవాళే వచ్చెయ్యరాదూ. మీ మాన్యు స్క్రిప్టులు చదవాలని ఉంది" అంది ఆమె.

"ఆ... అదీ ... అదీ. మొత్తం పూర్తయితేనే తప్ప మధ్యలో నా మాన్యూస్క్రిప్టు చదవడం ఇష్టం ఉండదు నాకు. మీరు మరోలా అనుకోకూడదు మరి" అన్నాడు మల్లాది.

"రండి. దో ఉస్‌లు రెడీ" అందామె.

"మీకీ వర్డ్ బాగా పట్టినట్టుందే?"

"మీరు ప్రయోగించే ఏ పదాన్ని మర్చిపోలేనండీ నేను. 'ఈ గంట గడిస్తే చాలు' నవల్లో ఇల్స్, పిల్స్, కిల్స్, అంటూ రాసారు మీరు. దాన్ని మా ఫ్రెండ్స్ మీద ఎన్నిసార్లు ప్రయోగించానో అలాంటిది మరో తమాషా చెప్పరా" అంది ఆమె చట్నీ వడ్డిస్తూ.

"ఆల్ఫాబెట్స్ అంటే ఎ.బి.సి.డిలలో బికి జలుబు చేసిందిట ఎందుకో తెలుసా?" అన్నాడు మల్లాది.

"ఊహూ" అందామె చాలా సిన్సియర్‌గా ఎంతోసేపు ఆలోచించాక.

"ఆలోచించండి. అదే క్విజ్ మీకు ఇవాళ్టికి. రేపు రూమ్‌లోకి దిగడానికొస్తాను కదా అప్పుడు చెప్తాను సమాధానం అప్పటిదాకా మీకు తట్టకపోతే?"

"మీరిప్పుడు అచ్చం. సావిరహేలో రాజ్ కృష్ణలా కనిపిస్తున్నారు" అంది ఆమె.

టిఫిన్ ముగించేసి లేచాడు మల్లాది.

"మల్లాదిగారూ నేనో విషయం అడుగుతాను నిజం చెప్తారా?" అందామె టవల్ అందిస్తూ.

"అడగండి నన్నెంతో అభిమానించే మీరు. అడగ్గానే అద్భుతమయిన రూమ్ నిచ్చిన మీరు అడిగితే ఎందుకు చెప్పను. పైగా నేను అబద్దం చెప్పానని మీకెవరైనా చెప్పారా?"

"లేదుగానీ, ఇప్పటిదాకా మీ కథలలోనూ, నవలలలోనూ, మీరు ఉపయోగించని, ఉపయోగిద్దాం అనుకుంటున్న పేరేదైనా ఉందా?"

"ఎందుకు లేదూ, ఆ పేరుతో 'మందాకిని' నవల్లోలాగా మంచి కేరక్టర్‌ని సృష్టించి అదే పేరుతో ఆ నవలకి పెట్టాలని ఉంది. త్వరలో చేస్తానేమో కూడా" అన్నాడు మల్లాది తన రాజ్‌దూత్ ఎ.బి.యక్స్ 0570 వంక నడుస్తూ.

"నేను ముందుగా తెలుసుకోవచ్చా? నాకు చెప్తారా? అఫ్ కోర్సు మీకు అభ్యంతరం లేకపోతేనే" అని అడిగింది మౌళవిక.

అతడు చెప్పే ఆన్సరును ఆమె ఊహిస్తోంది. తన మనసుకు తడుతున్న ఆ సమాధానమే అతడు చెప్తాడని ఆమె కోరుకుంటోంది. ఆమెలో టెన్షన్ మళ్ళీ పెరుగుతుంది.

"చెప్పనా. డెఫినెట్‌గా అది నిజం. దాన్ని మీరు నమ్మి తీరాలి. నమ్మకపోతే ఋజువు చేసి చూపిస్తాను కూడా"

"చెప్పండి" అందామె ఆతృతగా - మనసులో "భగవంతుడా ప్లీజ్" అనుకుంటోంది.

"ఆ పేరు మౌళవిక" అన్నాడు మల్లాది మోటారు సైకిల్ని స్టార్టు చేస్తూ.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments